

Taboe op praten over kanker voorbij met voorstelling Vals plat?

Theater_____

Vals plat door Kitty van Mil. Campus theater

25 september 2014.

Vals plat is een theater voorstelling over het leven van Kitty van Mil. Van voor en tijdens het proces dat ze te horen kreeg dat ze een bijzondere vorm van kanker had. Ze vertelt haar verhaal op een hele luchtige, open en misschien wel ironische manier.

De voorstelling begint met een stukje uit het verleden en waarom ze bang is om kanker te krijgen. Het gaat langzaam over in het moment waarop ze te horen krijgt dat ze een bijzondere vorm van kanker heeft. Daarna laat ze duidelijk het proces en het daarbij behorende gevoel zien wat daarop volgt.

Sommige mensen vinden het nog steeds moeilijk om over kanker te praten en gaan het gesprek of het woord uit de weg. Maar niet in deze voorstelling. 'We zullen het beestje maar gewoon bij de naam noemen, kanker.'

Bepaalde mensen worden in de voorstelling flink aangepakt. Zoals de huisarts waarbij Kitty v. Mil in eerste instantie onder behandeling stond. Die aangeeft dat hij wel meteen euthanasie wil plegen als dat nodig mocht zijn.

'Als je wilt heb je vrienden, rijk, echte vrienden.'

De zogenaamde groep van afvalligen. De groep die niets meer laat horen, of die denken dat daar niets meer te halen valt. Het zaal licht gaat aan en het publiek wordt gecontroleerd of er iemand van die groep aanwezig is.

Door de voorstelling heen laat Kitty v. Mil duidelijk merken wat ze van borstampatatie vindt.

'Ik ga nog liever dood dan dat ik moet leven met maar een borst.' Als het erop aankomt verandert haar mening en wordt de amputatie toch uitgevoerd.

In 2010 Gaat ze samen met haar gemoedig vriendin Ineke naar professor Dietmar Ulrich om een microchirurgische diep flap methode uit te laten voeren. Dat houdt in dat er een deel van de buik naar borsthoogte wordt getransplanteerd.

'Mogen we u borsten zien, vroegen we als verlegen schoolmeisjes. Gelukkig begreep professor Ulrich dat we niet om een striptisch act vroegen.'

In deze voorstelling heeft ze bepaalde geluidsfragmenten zitten die typerend zijn bij dit onderwerp, bijvoorbeeld het geluid van een mri scan, het kloppen van het hart en het geluid van de bestralingen. Ik vind het goed dat ze die geluiden gebruikt heeft, zodat mensen die geen ervaring hebben met het hebben van kanker. Nu een klein beetje een idee hebben wat mensen met kanker

meemaken en wat ze
allemaal voor
onderzoeken en
behandelingen moeten
doorstaan.

Ze laat doormiddel
van haar kledingkeuze
zien wat voor fase ze
ingaat. In de tweede
helft van de
voorstelling staat ze in
een legeruniform op
het podium. Ze is in
strijd tegen de
borstamputatie. Ze
laat het duidelijk en
overtuigend zien. En
kan het gevoel heel
goed naar boven
brengen.

Het knappe aan deze
voorstelling is dat het
een relatief zwaar
onderwerp is wat toch
heel luchtig en met
humor besproken
wordt. Zonder dat er
een raar gevoel
ontstaat. De
gesprekken die over
kanker gaan, zijn vaak
ongemakkelijk. Niet
iedereen heeft er iets
over te zeggen en
anderen willen er niets
over zeggen. Toch vind
ik het heel goed dat er
in deze voorstelling
open over dit
onderwerp gesproken
wordt.

**Fieke
Vorstenbosch**